

Για άλλη μια φορά, ο κόσμος μας πλήττεται από τον πόλεμο. Σήμερα είναι στην Ουκρανία, αύριο θα μπορούσε να είναι οπουδήποτε αλλού. Ο πόλεμος είναι απρόβλεπτος και άδικος, προκαλεί απελπισία και φόβο.

Το αντιπολεμικό έργο «Λιοντάρια» των Βασιλή Μαυρογεωργίου και Κώστα Γάκη, δυστυχώς, εκφράζει την επικαιρότητα: μια πραγματικότητα στην οποία η ζωή δεν είναι δεδομένη και η ελευθερία δεν είναι εύκολη και απαιτεί θυσίες. Βασισμένη σε αληθινά γεγονότα, η παράσταση αφηγείται τις εμπειρίες τεσσάρων λιονταριών, τα οποία έζησαν το μεγαλύτερο κομμάτι της ζωής τους σε έναν ζωολογικό κήπο και ξαφνικά τους δίνεται το «δώρο» της ελευθερίας. Μια βόμβα καταστρέφει το κλουβί τους και αυτά περιπλανώνται ανυπεράσιστα στα συντρίμια μιας διαλυμένης πόλης, έχοντας βιώσει ως τότε μόνο την εμπειρία της αιχμαλωσίας. Αναγκάζονται να βγουν στον έξω κόσμο και να αντιμετωπίσουν τη σκληρή πραγματικότητα του πολέμου.

Κάθε χρόνο, ο Δραματικός Όμιλος καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια ώστε να δημιουργήσει μια ποιοτική και απολαυστική παράσταση, η οποία θα προκαλέσει έντονα συναισθήματα και θα μεταδώσει σημαντικά μηνύματα. Έτσι και φέτος, η παράσταση, σε σκηνοθεσία της Αγγελικής Γκιργκινούδη, μεταδίδει ένα ισχυρό αντιπολεμικό μήνυμα. Μέσα από την κίνηση, τον λόγο και τη μουσική προσπαθούμε να δημιουργήσουμε μια δυνατή παράσταση που θα ευαισθητοποιήσει και θα προβληματίσει το κοινό.

Η τέχνη είναι μία απάντηση στη φρίκη του πολέμου.

Δραματικός Όμιλος Λυκείου Κολλεγίου Αθηνών

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι στην αρχή της χρονιάς δεν ήξερα αν θα συμμετάσχω φέτος στη θεατρική ομάδα. Τελικά επέλεξα να ανέβω στη σκηνή και, παρόλο που αρχικά είχα πολλές αμφιβολίες, πλέον πιστεύω ότι ήταν από τις σωστότερες αποφάσεις που έχω πάρει. Έχει μεγάλη σημασία σε τέτοιες δύσκολες εποχές να μην παραμελούμε την τέχνη και να μην την αφήνουμε ποτέ να πεθαίνει. Δεν μετάνιωσα για την απόφασή μου, πέρασα πανέμορφα και αγάπησα πραγματικά την ομάδα και την παράσταση. Έμαθα να χειρίζομαι καλύτερα τη φωνή μου, το σώμα μου και το μυαλό μου και είχα την ευκαιρία να βιώσω τόσα διαφορετικά και έντονα συναισθήματα. Για άλλη μια φορά κατάλαβα ότι η τέχνη είναι το πιο σημαντικό πράγμα στη ζωή. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους συντελεστές της παράστασης!

ΔΑΦΝΗ ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗ

ΘΕΑΤΡΟ! Η λέξη θέατρο παίρνει διαφορετική σημασία για τον καθένα. Για κάποιους το θέατρο είναι μια παράσταση που τους σέρνει η οικογένειά τους να δουν, για άλλους είναι μια δραστηριότητα απόλαυσης και για άλλους είναι δουλειά. Για εμένα το θέατρο είναι μια ομάδα, μια ζεστή αγκαλιά, μια οικογένεια. Όπως σε κάθε οικογένεια, έτσι και στη δική μας θεατρική ομάδα αντιμετωπίσαμε διάφορες δυσκολίες, αλλά εξαιτίας τους οι καλές στιγμές λάμπουν ακόμα περισσότερο. Μέσα από τη φετινή θεατρική ομάδα καλλιεργήθηκα, έμαθα να είμαι περήφανη για εμένα και για αυτά που πιστεύω και να μην επηρεάζομαι από αρνητικές συμπεριφορές. Μέσα από το θέατρο, όχι μόνο βρήκα τον εαυτό μου αλλά και τον ανέπτυξα. Γι' αυτό, θεωρώ το θέατρο και πάνω από όλα την ομάδα μου οικογένεια, γιατί με αποδέχτηκαν και με έκαναν να νιώσω πιο άνετη, πιο περήφανη, πιο θαρραλέα, με έκαναν να ανακαλύψω και να φέρω στην επιφάνεια το δυνατό λιοντάρι που είχα μέσα μου.

ΜΕΛΙΝΑ ΖΑΪΜΗ

Η ΤΕΧΝΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ, η ζωγραφική, η μουσική, ο χορός. Είναι κάτι πολύ παραπάνω. Είναι η αγάπη, η συμπόνια, η κατανόηση, η αποδο-

χή, η κουλτούρα, η εκπαίδευση. Είμαι πολύ περήφανη και ευγνώμων που μπορώ και εγώ να είμαι ένα κομμάτι της τέχνης, που μπορώ να εκφραστώ μέσα από το θέατρο. Μέσα από αυτήν την παράσταση περπατήσαμε όλοι ένα δύσβατο μονοπάτι με πολλά εμπόδια και δυσκολίες και παρόλα αυτά καταφέραμε να φτάσουμε εδώ σήμερα και να είμαστε μπροστά σας πάνω στη σκηνή. Μάθαμε πολλά για τους εαυτούς μας, για τις σχέσεις μας και βέβαια για το ίδιο το θέατρο. Δεν μπορώ να εκφράσω το πόσο αγαπώ το θέατρο για το κλάμα, τη συγκίνηση, τα γέλια, τον πόνο, την ικανοποίηση, τη χαρά, την ευαισθητοποίηση, την κατανόηση για τον κόσμο που προσφέρει. Με την τέχνη μπορώ να δω ακόμα παραπέρα, μπορώ να δω πιο μακριά από ό,τι είχα φανταστεί ποτέ.

ΑΛΙΚΗ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΒΡΩ τις κατάλληλες λέξεις για να εκφράσω το τι νιώθω για τη φετινή παράσταση του ομίλου. Η παράστασή μας περιέχει συναισθημα, κίνηση, μουσική, τα οποία συνδυάζονται για να εκφραστεί ένα ισχυρό αντιπολεμικό μήνυμα. Η διαδικασία δημιουργίας της παράστασης θα μου μείνει πραγματικά αξέχαστη. Οι πρόβες, τα γέλια, οι χαρές, έχουν μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου. Μπορώ να πω ότι δεν είχα φανταστεί την τόση δουλειά και αφοσίωση που απαιτεί ο Δραματικός Όμιλος, προκειμένου να επιτευχθεί ένα τόσο ωραίο αποτέλεσμα. Παρόλο που υπήρχαν δυσκολίες, το αποτέλεσμα μας δικαίωσε. Ευχαριστώ για την αξέχαστη εμπειρία!

ΧΡΥΣΑΝΑ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

Έζησα για άλλη μια φορά την εμπειρία της συμμετοχής στον θεατρικό όμιλο και συνειδητοποίησα ξανά τη σπουδαιότητα του θεάτρου. Φέτος, δουλεύοντας πίσω από τη σκηνή και όχι πάνω στο σανίδι, κατάλαβα τη δουλειά που απαιτεί το θέατρο και την αφοσίωση που χρειάζεται. Κατάλαβα παράλληλα το πόσο απελευθερωτική τέχνη είναι, καθώς σε κάνει να ξεχάσεις οτιδήποτε σε απασχολεί και σε ταξιδεύει σε έναν άλλο κόσμο. Δεν θα άλλαζα τη φετινή εμπειρία με τίποτα!

ΝΙΚΟΛΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ Ι.Μ. ΚΑΡΡΑΣ

1925

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ

των Βασιλή Μαυρογεωργίου - Κώστα Γάκη

Παρασκευή, 31 Μαρτίου, ώρα 20:30

ΘΕΑΤΡΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ

Κι αν σου μιλώ με παραμύθια και παραβολές
είναι γιατί τ' ακούς γλυκότερα, κι η φρίκη
δεν κουβεντιάζεται γιατί είναι ζωντανή
γιατί είναι αμίλητη και προχωράει:
στάζει τη μέρα, στάζει στον ύπνο
μνησιπήμων πόνος.

Γιώργος Σεφέρης, Ποιήματα, Ίκαρος, Αθήνα 1972, σ. 214-215

Ένα γεγονός που συνέβη τον Απρίλιο του 2003 κατά τη διάρκεια των βομβαρδισμών στο Ιράκ έδωσε την αφορμή στον συγγραφέα Brian Vaughan και τον εικονογράφο Niko Henrichson να δημιουργήσουν ένα graphic novel με τίτλο «ΤΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΤΗΣ ΒΑΓΔΑΤΗΣ» και θέμα τα δεινά του πολέμου και τη φύση της ελευθερίας. Με αφορμή αυτό το βιβλίο γράφτηκε το θεατρικό έργο «ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ» από τους Βασίλη Μαυρογεωργίου και Κώστα Γάκη, που παρουσιάστηκε στο Θέατρο του Νέου Κόσμου το 2010.

Κατά τη διάρκεια των βομβαρδισμών στη Βαγδάτη, τρεις λείανες κι ένα αρσενικό λιοντάρι δραπετεύουν από τον κατεστραμμένο από τους βομβαρδισμούς ζωολογικό κήπο. Πεινασμένα και φοβισμένα τα λιοντάρια, κυκλοφορούν στους δρόμους βιώνοντας τη βαρβαρότητα του πολέμου και ταυτόχρονα μια πρωτόγνωρη αίσθηση ελευθερίας. Στην προσπάθειά τους να επιβιώσουν έρχονται αντιμέτωπα με διλήμματα που απηχούν αξίες και ιδανικά της ανθρώπινης ύπαρξης.

Το έργο αποτελεί μια αλληγορία για τη ζωή και την ελευθερία. Η φωνή των ζώων είναι η φωνή κάθε πλάσματος πάνω στη γη που βιώνει συνθήκες πολέμου, τη μεγαλύτερη δηλαδή καταστροφή. Και η ελευθερία που βιώνουν μας κάνει να αναρωτηθούμε αν μπορεί κάποιος να μας «χαρίσει» την ελευθερία ή αν αυτή έχει αξία μόνο όταν την αποκτήσουμε με προσπάθειες, αποφασιστικότητα και θυσίες.

Στη θεατρική Ομάδα μάς απασχόλησαν οι σημερινές συνθήκες πολέμου στην Ευρώπη, στην Ασία και στην Αφρική, οι νέες προσφυγικές ροές και η επαπειλούμενη οικολογική καταστροφή. Η μουσική επένδυση της παράστασης προέρχεται από χώρες της Αφρικής και από την Ουκρανία.

Άλλη μια χρονιά τα μέλη του Δραματικού Ομίλου επικοινωνήσαμε με τη γλώσσα του θεάτρου, που μας κάνει όλους πιο ανθρώπινους. Ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου όλους όσοι βοήθησαν να ανεβούν τα ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ, θύματα κι αυτά του πολέμου.

Πάντα ελπίζουμε και παλεύουμε για έναν κόσμο στον οποίο κάθε ζωή θα γίνεται σεβαστή.

Αγγελική Γκιργκινούδη

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία:	Αγγελική Γκιργκινούδη
Μουσική επιμέλεια -Σύνθεση/ Διδασκαλία:	Άννα Λάκη
Κινησιολογία:	Τέτη Νικολοπούλου
Επιμέλεια φωτισμών:	Νίκος Ζορμπάς
Επιμέλεια κουστουμιών:	Ελισάβετ Σφυρή
Βοηθοί Σκηνοθέτη:	Δάφνη Παπαπολίτη, Νικολής Σωτηριάδης
Background Animation:	Νικολής Σωτηριάδης
Κατασκευή μασκών:	Χρυσάνα Γαβριηλίδη, Νικολής Σωτηριάδης
Trailer:	Λέανδρος Γεροντάκης-Ρωμανός
Φωτογραφίες:	Άγγελος Καλτσής
Αφίσα και πρόγραμμα:	Μιχάλης Κύρκος
Υπεύθυνη Καθηγήτρια:	Γεωργία Σακκά

ΠΑΙΖΟΥΝ

Ζιλ:	Δάφνη Παπαπολίτη
Σάφα:	Μελίνα Ζαΐμη
Αλί:	Αλίκη Χατζοπούλου
Νουρ:	Χρυσάνα Γαβριηλίδη

ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Πουλί:	Μαντώ Παπαρηγοπούλου '14
Πείνα:	Αμαλία Αρσένη '08
Χελώνα:	Αλέξανδρος Χρυσανθόπουλος '09
Αρκούδα:	Γιάννης Νιάρρος '09

Για την παράσταση χρησιμοποιήθηκαν τα τραγούδια:

<i>Kothbiro</i>	του Ayub Ogada,
<i>Chervona Kalyna</i>	παραδοσιακό τραγούδι της Ουκρανίας,
<i>Usiku Mwema</i>	του Ntsika Fana Ngxanga
<i>Whenever you are</i>	του Antonio Pinto

σε διασκευή κι ενορχήστρωση της Άννας Λάκη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ

Τη Διεύθυνση του Λυκείου, την κ. Κ. Σαμοϊλή, τον κ. Μ. Φωτιάδη, το προσωπικό του θεάτρου, το τεχνικό προσωπικό και όλους όσοι βοήθησαν για την πραγματοποίηση της παράστασης.

